

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 20C/126/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713208180
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Koman
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2015:8713208180.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, v konaní pred samosudcom JUDr. Petrom Komanom, v právnej veci navrhovateľa: LGN s. r. o., so sídlom Poprad, Popradské nábrežie 440/17, IČO: 47 413 891, práv. zast.: JUDr. Lucian Očkovský, so sídlom AK Poprad, Popradské nábrežie 440/17, proti odporcom: 1/ OTP Banka Slovensko, a. s., so sídlom Bratislava, Štúrova 5, IČO: 31 318 916, 2/ H. U., F.. XX.X.XXXX, T. H., Q. XXXX/X, 3/ R. U., F.. XX.X.XXXX, T. H., Q. XXXX/X, 4/ O.. T. U., F.. XX.X.XXXX, T. H., Q. XXXX/X, 5/ S.P.I., s. r. o., so sídlom Bratislava, Zámocká č. 20, IČO: 31 722 326, odporcovia v 2/ až 5/ rade práv. zast. Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Poprad, Námestie sv. Egídia č. 40/93, v konaní o uloženie povinnosti vymazať z LV č. 2851 záložné práva s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Záložné práva zapísané v časti C listu vlastníctva č. 2851 k. ú. Poprad na vl. č. 1: H. U. F.. XX.XX.XXXX, R. U. F.. XX.XX.XXXX I. O.. T. U.P. F.. XX.XX.XXXX - záložná zmluva V 1326/2000 zo dňa 02.05.2000, IRB a.s. Bratislava, hl. pobočka Košice - záložná zmluva V 2727/97 zo dňa 20.10.1997, X 338/2000 sú neplatné.

Odporcovia v 1/ až 5/ rade s ú p o v i n n í nahradiť navrhovateľke trovy konania vo výške 416,54 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným dňa 7.6.2013 sa pôvodná navrhovateľka domáhala vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží Správe katastra Poprad povinnosť vymazať z časti C LV č. XXXX záložné práva. Dôvodom podania návrhu je skutočnosť, že na LV č. XXXX pre obec a k.ú. Poprad je v časti C uvedená ťarcha v prospech odporcov v druhom až štvrtom rade a súčasne ťarcha v prospech právneho predchodcu odporcu v 1/ rade. Zapísané ťarchy spočívajú v záložných právach. Nakoľko v konaní vedenom Okresným súdom Poprad pod sp.zn. 11C/836/1997 bolo právoplatne konštatované, že odporcovia v 2/ - 5/ rade sa nemohli stať vlastníkami nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, a teda nemohli k nehnuteľnostiam zriadiť záložné práva, domáhala sa navrhovateľka ich výmazu.

Podaním doručeným dňa 10.8.2015 navrhovateľka navrhla zmenu žalobného petitu tak, že súd vo výroku bude konštatovať neplatnosť záložných práv zapísaných v časti C LV č. XXXX k.ú. Poprad. Uznesením zo dňa 14.8.2015 súd zmenu žalobného petitu pripustil a súčasne pripustil zmenu účastníka konania na strane navrhovateľa, nakoľko pôvodná navrhovateľka nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX k.ú. Poprad previedla na súčasnú navrhovateľku, spoločnosť LGN s.r.o.

Odporca v 1/ rade sa k podanému návrhu písomne vyjadril a uviedol, že určenie neplatnosti kúpnej zmluvy by nemalo mať za následok neplatnosť zmlúv o zriadení záložného práva, nakoľko určenie

neplatnosti kúpnej zmluvy má účinky len medzi zmluvnými stranami a nemôže mať vplyv na postavenie tretích osôb. Odporca má za to, že osoba, ktorá nadobúda práva od osoby ktorej svedčia vecno-právne účinky právneho úkonu, si nikdy nemôže byť istá svojimi nadobudnutými právami, čo by nezodpovedalo chápaniu materiálneho právneho štátu. Súčasne sa odporca v 1/ rade domnieva, že konal s náležitou starostlivosťou a v súlade so zákonom.

Odporcovia v 2/ až 5/ rade sa k podanému návrhu písomne nevyjadrili.

Súd vykonal dokazovanie obsahom spisu Okresného súdu Poprad sp. zn. 11C/836/1997 a listinnými dôkazmi založenými v spise, z čoho zistil tento skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 21.9.2012, č.k. 11C/836/1997-883 súd o.i. určil, že navrhovateľka L. G. je vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre obec a k.ú. Poprad. Rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 21.3.2013 sp. zn. 16Co/171/2012 bol rozsudok súdu 1. stupňa potvrdený. Uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.1.2015 sp. zn. 2Cdo/144/2014 bolo odmietnuté dovolanie odporcov. Uvedenými rozhodnutiami bolo právoplatne rozhodnuté, že L. G. je vlastníčkou sporných nehnuteľností, pričom v odôvodnení všetkých uvedených rozhodnutí súdy konštatovali, že kúpna zmluva zo dňa 10.10.1997 ako aj nadväzujúce prevody vlastníckeho práva, vzhľadom na skutočnosť, že neboli uzavreté v zákonom predpísanej forme, nakoľko na nej chýbal podpis oprávnenej vlastníčky sú neplatnými právnymi úkonmi. Pokiaľ na základe neplatne uzavretej zmluvy došlo k ďalším prevodom, či nakladaniu s nehnuteľnosťami, taktiež sa jedná o neplatné právne úkony, nakoľko ich neplatnosť je daná, s prihliadnutím na závery Ústavného súdu SR konštatované v uznesení č.k. I.ÚS 50/2010-11, neplatnosťou prvej kúpnej zmluvy bez ďalšieho.

Čo sa týka vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, táto otázka právoplatnosťou uvedených rozhodnutí nie je spornou, avšak napriek zápisu vlastníckeho práva v prospech navrhovateľky naďalej na LV č. XXXX zostali zapísané v časti C ťarchy v podobe záložných práv. Navrhovateľka sa domáha určenia neplatnosti zápisu záložných práv.

Odporca v 1/ rade s podaným návrhom nesúhlasil a poukázal na to, že v čase uzavretia záložnej zmluvy, t.j. 20.10.1997, uzavretej medzi Investičnou a rozvojovou bankou, a.s. a spoločnosťou HAGE Trading, spol. s r.o. a T. D., bola zmluva uzavretá v súlade s katastrálnym stavom s vlastníkom nehnuteľností zapísaným na LV č. XXXX.

Podľa čl. 1 predmetnej zmluvy bola táto uzavretá na zabezpečenie pohľadávky vyplývajúcej z úverovej zmluvy č. 500597007 zo dňa 20.10.1997 uzavretej medzi Investičnou a rozvojovou bankou, a.s. ako veriteľom a spoločnosťou HAGE Trading, spol. s r.o. ako dlžníkom.

Druhým zápisom ťarchy na predmetnom LV je záložná zmluva uzavretá medzi odporcami v 2/ - 4/ rade ako záložnými veriteľmi a odporcom v 5/ rade ako záložcom dňa 2.5.2000. Predmetom zmluvy je zriadenie záložného práva v prospech záložných veriteľov na zabezpečenie pôžičky v sume 750.000,- Sk, ktorú mali odporcovia v 2/ až 4/ rade poskytnúť odporcovi v 5/ rade.

Odporcovia v 2/ až 5/ rade sa k podanému návrhu nevyjadrili, svoje vyjadrenia na pojednávaní obmedzili na argumentáciu, že záložné právo nadobudli dobromyseľne.

Podľa § 123 Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 132 ods.1 Občianskeho zákonníka vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou, alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu, alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonov.

Podľa § 80 Občianskeho súdneho poriadku, návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä

- a) o osobnom stave (o rozvode, o neplatnosti manželstva, o určení, či tu manželstvo je alebo nie je, o určení rodičovstva, o osvojení, o spôsobilosti na právne úkony, o vyhlásení za mŕtveho);
- b) o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva;
- c) o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Súd skúmal naliehavý právny záujem navrhovateľky na vyhlásení určovacieho výroku súdu vo vzťahu k predmetným nehnuteľnostiam, pričom mal za preukázané, že v prípade, ak by súd nerozhodol o návrhu navrhovateľky, jej právne postavenie by sa nepochybne zhoršilo, resp. zhoršeným zostalo.

Pod existenciou naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení sa rozumie naliehavý právny záujem navrhovateľky. Naliehavosť právneho záujmu je charakterizovaná určitými aspektami: odporcom je popieraná existencia (neexistencia) práva, či právneho pomeru navrhovateľky, teda je tu stav, že právo, resp. právny vzťah medzi účastníkmi konania je sporný. Jedná sa o existenciu aktuálneho stavu objektívnej právnej neistoty medzi účastníkmi; jestvuje ohrozenie práva či právneho vzťahu, resp. stav neistoty právneho postavenia navrhovateľa, ktorý nemožno odstrániť inak, len určovacím výrokom.

Naliehavý právny záujem navrhovateľka preukazovala tým, že rozhodnutie môže byť podkladom pre zápis v katastri nehnuteľností, a že záložné práva boli na príslušnom LV zapísané neoprávnenými osobami na základe neplatných právnych úkonov.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd mal za to, že navrhovateľka osvedčila jednak naliehavý právny záujem na vydaní určovacieho výroku k predmetným záložným právam k nehnuteľnostiam. Pri hodnotení existencie a preukazovaní naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti zápisov záložných práv odporcov súd vychádzal zo skutočnosti, že navrhovateľka má naliehavý právny záujem na určení, pretože takéto rozhodnutie súdu môže byť podkladom pre uskutočnenie zmeny zápisu v evidencii nehnuteľností.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 151a Občianskeho zákonníka záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len „záloh“), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

Podľa § 151b ods. 1 Občianskeho zákonníka záložné právo sa zriaďuje písomnou zmluvou, schválenou dohodou dedičov o vyporiadaní dedičstva, rozhodnutím súdu alebo správneho orgánu, alebo zákonom. Zmluva o zriadení záložného práva na hnutelnú vec sa nemusí uzatvoriť v písomnej forme, ak záložné právo vzniká odovzdaním veci podľa tohto zákona.

Podľa § 151b ods. 1 Občianskeho zákonníka v zmluve o zriadení záložného práva sa určí pohľadávka, ktorá sa záložným právom zabezpečuje, a záloh.

Podľa § 151c ods. 1 Občianskeho zákonníka záložným právom možno zabezpečiť peňažnú pohľadávku, ako aj nepeňažnú pohľadávku, ktorej hodnota je určitá alebo kedykoľvek počas trvania záložného práva určitelná.

Podľa § 151c ods. 3 Občianskeho zákonníka záložné právo prechádza pri prevode alebo prechode pohľadávky zabezpečenej záložným právom na nadobúdateľa pohľadávky. To platí aj vtedy, ak ide o inú zmenu v osobe oprávnenej zo zabezpečenej pohľadávky.

Podľa § 151d ods. 3 Občianskeho zákonníka záložné právo možno zriadiť na vec, byť a na nebytový priestor vo vlastníctve záložcu, alebo na právo a na inú majetkovú hodnotu, ktoré patria záložcovi.

Podľa § 151e ods. 2 Občianskeho zákonníka záložné právo k nehnuteľnostiam, bytom a nebytovým priestorom vzniká zápisom v katastri nehnuteľností, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 151g ods. 2 Občianskeho zákonníka ak nastanú zmeny údajov týkajúce sa záložného práva, je osoba, ktorej to ukladá zákon, inak osoba, ktorej sa zmena údajov týka, povinná požiadať o zmenu registrácie v registri záložných práv alebo v osobitnom registri. Ak nemožno určiť osobu, ktorej sa zmena údajov týka, má túto povinnosť záložca, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 151g ods. 3 Občianskeho zákonníka povinnosť podľa odseku 2 splní povinná osoba bez zbytočného odkladu odo dňa, keď nastala skutočnosť, z ktorej vyplýva zmena údajov o záložnom práve. Ak návrh na registráciu zmeny údajov sú povinné podať viaceré osoby, považuje sa táto povinnosť za splnenú, ak ju splní jedna z nich, ak zákon neustanovuje, že návrh na registráciu zmeny údajov sú tieto osoby povinné podať spoločne.

Z citovanej právnej úpravy a vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že návrh navrhovateľky je dôvodný. Súd predovšetkým konštatuje, že nie je oprávnený vykonať revíziu konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 11C/836/1997, navyše ak v predmetnej veci postupne okrem súdu 1. stupňa rozhodoval odvolací i dovolací súd, ktorí sa na záveroch a zisteniach súdu 1. stupňa zhodli. Skutkový i právny stav tak možno považovať za nesporný a jediným výsledkom z predmetného konania vyplývajúcim je, že vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre obec a k.ú. Poprad bola v čase rozhodovania Ľ. G..

Predmetom konania je žaloba o určenie neplatnosti záložných zmlúv, ktorej základom je tvrdenie navrhovateľky, že pokiaľ bolo konštatované, že kúpna zmluva uzavretá za pôvodnú navrhovateľku Ľ. G. bola neplatná, absolútna neplatnosť nastáva bez ďalšieho priamo zo zákona (na právny úkon sa hľadí, ako by nebol urobený), pôsobí od začiatku (ex tunc) voči každému a teda právne úkony postihnuté absolútnou neplatnosťou nemajú za následok vznik, zmenu alebo zánik práv alebo povinností. Súd v konaní o určenie si musí túto otázku vyriešiť prejudiciálne, ak o nej už nebolo vydané rozhodnutie v inom konaní.

K uplatneniu princípu právnej istoty, ktorého súčasťou je aj dôvera subjektov práva v platné právo a k uplatneniu princípu ochrany práv nadobudnutých v dobrej viere, treba uviesť, že uvedená zásada, okrem toho, že právo musí byť nadobudnuté v dobrej viere, vychádza z toho, že právo bolo skutočne nadobudnuté a teda, že niekto sa stal jeho subjektom a preto spravidla nemôže byť tohto práva zbavený dodatočným odpadnutím (zrušením) právneho dôvodu, na ktorého základe sa stal prevodca (predchádzajúci prevodca) vlastníkom veci. Predpokladom uplatnenia tejto zásady a teda aj princípu právnej istoty je, že nadobúdateľ vec (nehnuteľnosť) nadobudol od skutočného vlastníka a nie od nevlastníka a v prejednávanej veci teda, že nevlastník mohol uzavrieť zmluvu o zriadení záložného práva.

Z tohto pohľadu je preto pre správne posúdenie veci určujúce zistenie, či spoločnosť HAGE Trading, spol. s r.o. nadobudla dotknuté nehnuteľnosti v rozpore, resp. bez rozporu s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. Ak totiž dotknutý právny úkon bol postihnutý absolútnou neplatnosťou, k prevodu vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam na ďalšie subjekty by nedošlo, keďže sa na takýto úkon hľadí, akoby nebol urobený. V zmysle zásady nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet (nikto nemôže na iného previesť viac práv než má sám) je rovnakou vadou postihnutý aj následný právny úkon (úkony) urobený po uzavretí neplatnej kúpnej zmluvy. (napr. uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 480/2012)

Pokiaľ odporcovia namietajú, že ani neplatnosť kúpnej zmluvy nemôže mať vplyv na ich záložné právo nadobudnuté dobromyseľne a v dobrej viere, pričom argumentujú požiadavkou na zachovanie právnej istoty v právnych vzťahoch a ochranu nadobudnutých práv, s touto právnou argumentáciou sa súd nemôže stotožniť. Rímsko-právna zásada *nemo plus iuris ad alium transferre potest, quam ipse habet* sa dá vyjadriť aj slovami: „z nepráva nemôže vzniknúť právo“. Takto postupovali aj sudy vo veci vedenej Okresným súdom Poprad pod sp. zn. 11C/836/1997, keď konštatovali neplatnosť kúpnej zmluvy zo dňa 10.10.1997 a nadväzujúcich úkonov, ktoré nevykonala oprávnená vlastníčka.

Ochrana dobromyseľného nadobúdateľa nehnuteľnosti bola a je tak predmetom odbornej právnej diskusie, ako aj právnej (najmä súdnej) praxe. Analogicky možno tak využiť a závery konštatované Ústavným súdom ČR v konaní vedenom pod II. ÚS 349/2003, : „Dále se Ústavní soud zabýval námitkou stěžovatelky, dle níž kupní smlouvu na předmětnou nemovitost uzavřela v dobré víře, spoléhajíc na správnost údajů obsažených v katastru nemovitostí. Ani tuto námitku však neshledal Ústavní soud důvodnou, neboť zásadně nelze trvat na zachování právní jistoty, jež byla, ač v dobré víře, nabyta v rozporu s právem. Vklad práva do katastru nemovitostí je nutno vnímat jen jako jednu z podmínek pro platný převod vlastnického práva k nemovitosti. V obecné rovině lze za vlastníka považovat osobu, jíž svědčí nabývací jednání („modus“), a odpovídající právní titul („titulus“), např. smlouva. Za situace, kdy „titulus“ svědčí jiné osobě než modus, je třeba určit, koho lze považovat za vlastníka. Za vlastníka je tedy v takovém případě považován ten, komu svědčí nabývací titul. S ohledem na to, že kupní smlouva byla prohlášena za neplatnou, nemohl 2. žalovaný nabýt vlastnické právo ke sporné nemovitosti a nemohl je ani následně převést na stěžovatelku. Stěžovatelka tedy, stejně jako 2. žalovaný, nedisponovala titulem pro nabytí sporných nemovitostí, ačkoli jí svědčil „modus“, a nestala se proto nikdy jejich vlastníkem. Dobrá víra stěžovatelky je rozhodná pouze potud, že jí lze přiznat veškerá práva a povinnosti oprávněného držitele tak, jak vyplývají z ustanovení § 129 a násl. občanského zákoníku. S dobrou vírou však stávající právní úprava žádné jiné právní následky než výše uvedené nespojuje, a tudíž ochrana, již poskytuje nabyvateli dobrá víra, není takové intenzity, aby zabránila vlastníku nemovitosti účinně uplatňovat své absolutní právo. Jinými slovy, pokud zápis v katastru nemovitostí neodpovídá skutečnosti, má tato převahu nad katastrem.“

Súd má za to, že ak je prvotná kúpna zmluva absolútne neplatná, nestal sa prvý kupujúci nikdy vlastníkom nehnuteľnosti a v prípade jej ďalšieho prevodu nesvedčí v prospech ďalších nadobúdateľov vlastnícke právo, ktoré by malo byť odvodené od vlastníckeho práva prvého kupujúceho. Na nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti sa totiž vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch právnych skutočností. Prvou je uzavretie platnej zmluvy o jej prevode (titulus acquirendi) a druhou je individuálny správny akt - rozhodnutie príslušnej správy katastra o povolení vkladu (modus acquirendi). Ak bol správou katastra povolený vklad vlastníckeho práva na základe absolútne neplatnej zmluvy, je teda reálne daný len modus, avšak jasne chýba titulus, teda platne uzavretá zmluva. Na základe absolútne neplatného právneho úkonu takto nemôže dôjsť k platnému prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, a teda nemožno uvažovať o ochrane vlastníckeho práva hoc i dobromyseľného nadobúdateľa vlastníckeho práva či záložného práva. Rovnako tak nie je možné za uvedeného stavu uprednostniť požiadavku právnej istoty a ochrany práv nadobudnutých v dobrej viere pred zásadou, podľa ktorej nikto nemôže na iného previesť viac práv, ako má sám.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mal súd za preukázanú odôvodnenosť podaného návrhu. Vo vzťahu k odporcovi v 1/ rade súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že odporca nezmyselne v konaní trval na existencii záložného práva v prospech svojho právneho predchodcu (Investičná a rozvojová banka, a.s. - v priamom rozpore s ust. § 151g Občianskeho zákonníka), a to napriek skutočnosti, že toto bolo zriadené zmluvou uzavretou so spoločnosťou HAGE Trading, spol. s r.o., ktorá bola ex offo vymazaná z Obchodného registra bez právneho nástupcu (už k 13.09.2008), a napriek skutočnosti, že záložné právo bolo zriadené na zabezpečenie plnenia záväzku z úverovej zmluvy č. 500597007 zo dňa 20.10.1997, i keď odporca v 1/ rade nemal vedomosť o tom, či bol úver v zmysle uvedenej zmluvy splatený alebo akým spôsobom bola pohľadávka právneho predchodcu odporcu v 1/ rade vysporiadaná.

Odporca v 1/ rade nemal vedomosť o žiadnych skutočnostiach vyplývajúcich z úverovej zmluvy, nevedel potvrdiť existenciu záväzku ani vysvetliť dôvod, prečo od r. 1997 k realizácii záložného práva nepristúpil. Takéto konanie, či neznalosť odporcu v 1/ rade možno jednoznačne kvalifikovať ako konanie v rozpore

s dobrými mravmi na úkor skutočného vlastníka dotknutých nehnuteľností a nemožno mu poskytnúť právnu ochranu. Z uvedeného dôvodu súd v časti zapísaného záložného práva v prospech právneho predchodcu odporcu v 1/ rade vyhovel.

Čo sa týka záložného práva zapísaného v prospech odporcov v 2/ až 4/ rade, s prihliadnutím na skutočnosť, že odporca v 5/ rade pri uzavretí záložnej zmluvy nebol a nemohol byť riadnym vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, nemôže sa žiaden z odporcov v 2/ až 5/ rade dovoliavať ochrany práv tretích osôb s poukazom na princíp právnej istoty, nakoľko konanie vedené tunajším súdom pod sp. zn. 11C/836/1997 bolo začaté už v roku 1997 a odporcovia v 2/ až 5/ rade museli mať vedomosť o existujúcom spore o platnosť zmluvy o prevode vlastníckeho práva - kúpnej zmluvy zo dňa 10.10.1997.

Odporcovia v 2/ až 5/ rade boli aj účastníkmi konania vedeného pod sp. zn. 11C/836/1997, vedeli teda, že je namietaná neplatnosť kúpnej zmluvy a nadväzujúcich zmlúv a museli tiež vedieť o nemožnosti zriadenia ďalšieho záložného práva v zmysle čl. 3 zmluvy zo dňa 20.10.1997. Súd má za to, že vzhľadom na existenciu sporu mali odporcovia v 2/ až 5/ rade vedomosť o uplatnených nárokoch L. G. a pokiaľ konali vo vlastnom záujme bez prihliadnutia na spornosť vlastníckeho práva, konali tak s vedomím, že v prípade úspechu L. G. v spore dôjde k ujme na jej právach. Konanie z nedbalosti, či priamo so zlým úmyslom s prihliadnutím na konštatovanú zásadu nemo plus iuris podľa názoru súdu znamená stratu právnej ochrany konania odporcov v 2/ až 5/ rade a súčasne ich procesný neúspech v spore.

S ohľadom na vykonané dokazovanie súd návrhu navrhovateľky a aj v časti týkajúcej sa odporcov v 2/ až 5/ rade vyhovel, nakoľko neplatnosť zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 2.5.2000 vyplýva zo záverov konštatovaných tunajším súdom v konaní sp. zn. 11C/836/1997 a navyše odporcovia neosvedčili nadobudnutie nehnuteľnosti v dobrej viere a teda potrebu ochrany svojich práv. Vzhľadom na konštatované skutočnosti súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. a v konaní úspešnej navrhovateľke priznal náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške 99,50 eur a trovy právneho zastúpenia za 4 úkony poskytnutej právnej služby á 65,-eur, 1 úkon vo výške 1 v sume 16,25 eur a 2-krát režijný paušál v sume 7,81 eur (rok 2013) a 3-krát režijný paušál v sume 8,39 eur (rok 2015). O trovách konania v časti predbežného opatrenia súd rozhodne po rozhodnutí o podaných odvolaniach.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia na tomto súde ku Krajskému súdu Prešov v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.